Pienen pojan eväät

Ylöjärven seurakunnan pitämät katsomuskasvatustuokiot ovat osa varhaiskasvatuksen katsomuskasvatusta. Ne perustuvat Ylöjärven kaupungin varhaiskasvatuksen ja Ylöjärven evankelisluterilaisen seurakunnan väliseen yhteistyösopimukseen ja noudattavat Opetushallituksen katsomuskasvatukselle eli yleissivistävälle opetukselle antamia ohjeita. Tuokiot eivät sisällä uskonnonharjoittamista.

Tavoite:

Tuokion tavoitteena on herättää lapsia ajattelemaan, miten kohtelemme toisiamme erilaisissa tilanteissa. Miten merkitys on sillä, kun huomioimme ja autamme toisiamme. Samalla harjoitellaan eettistä ajattelua, toisen asemaan asettumista sekä rakentavaa vuorovaikutusta.

Toisena tavoitteena on tukea lasten valmiuksia kohdata yhteiskunnassa esiintyvää katsomuksellista, kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta.

Keskustelujen avulla tutustutaan erilaisiin tapoihin tarkastella elämää, ihmisten välistä toimintaa ja yhteisiä arvoja. Tarkoituksena on löytää lasten kanssa sellaisia yleisinhimillisiä teemoja kuin toistemme auttaminen, ystävyys, myötätunto, yhdenvertaisuus ja toisten kunnioittaminen, jotka voivat yhdistää ihmisiä erilaisista taustoista ja katsomuksista riippumatta.

Tämän tuokion teemaa tarkastellaan yhden kulttuuriperinteeseen kuuluvan kertomuksen kautta. Kertomus on peräisin Raamatusta, joka on kristinuskon keskeinen teos ja osa suomalaista kulttuuri- ja katsomusperintöä. Kertomusta käsitellään yleissivistävästä näkökulmasta osana katsomuskasvatusta.

Teemaa voidaan tarkastella päiväkodin arjessa myös muiden uskontojen, katsomusten, kulttuurien ja lastenkirjallisuuden kertomusten avulla. Näin lapsille avautuu mahdollisuus tutustua erilaisiin näkökulmiin, havaita niiden välisiä yhteyksiä sekä harjoitella arvostavaa keskustelua erilaisista tavoista ymmärtää maailmaa.

Sisältö:

Kertomus menee näin: (kertomusta elävöitetään nukeilla tai kuvilla)

Eräänä päivänä pieni poika näki, kun hänen kotinsa ohitse kulki paljon ihmisiä. Poika ihmetteli ohikulkevaa väkijoukkoa ja pyysi saada lähteä mukaan.

Äiti antoi pojalle luvan lähteä, mutta sitä ennen heidän piti leipoa eväsleivät.

Leipomisloru kaiuttaen

Teen teen tattusia, leivon leivon leipäsiä,

makoisia, maitoisia. Silitän, silitän,

nakkaan, nakkaan uunihin

ja suukkuhun!

Nyt on leivät valmiit!

Lasketaan yhdessä, montako leipää tuli:

Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi leipää!

Äiti pakkasi pojalle koriin viisi leipää ja kaksi kalaa.

Poika lähti kulkemaan ihmisjoukon mukana kohti paikkaa, jossa Jeesus oli opettamassa.

Aurinko paistoi lämpimästi, kun poika kiipesi kukkulan rinnettä ylös.

Rinteellä oli jo paljon ihmisiä, kun hän pääsi perille.

Ihmisiä oli ihan kaikkialla. Joku oli kiivennyt puuhun nähdäkseen paremmin ja toiset yrittivät päästä eturiviin. Poikakin halusi päästä ihan lähelle Jeesusta. Hän puikkelehti väkijoukon läpi. Viimein hän näki Jeesuksen ja istui kivelle hänen lähelleen.

Poika kuunteli tarkkaan, kun Jeesus puhui ystävällisesti ja lempeästi ihmisille koko pitkän päivän. Yhtäkkiä pieni poika huomasi, kuinka useat ihmiset alkoivat hieroa vatsaansa. Oli jo ilta eikä vielä ollut syöty mitään. Olikohan ihmisillä nälkä?

Pohdintaa lasten kanssa:

Niin olikohan ihmisille tullut nälkä?

Mistä sen huomaa, että on nälkä?

Missä nälkä tuntuu?

Onko teillä koskaan käynyt niin, että on tullut tosi kova nälkä kesken kivojen leikkien?

Mitäs sitten tehdään, kun on nälkä?

Jeesus huomasi, että ihmiset olivat nälissään ja sanoi ystävilleen:

“Antakaa ihmisille ruokaa, he ovat nälkäisiä.”

” Ei meillä ole ruokaa näin isolle väkijoukolle! Olisiko kenelläkään eväitä mukana?” Jeesuksen ystävät kyselivät kaikilta ihmisiltä.

Silloin pieni poika otti innoissaan eväskorinsa esiin ja sanoi: “Minulla on mukana viisi leipää ja kaksi kalaa!”

Jeesuksen ystävät ihmettelivät, miten viisi leipää ja kaksi kalaa voisivat riittää kaikille näille ihmisille, mutta siitä huolimatta pieni poika toi eväänsä Jeesuksen eteen ja sanoi:

“Minä haluan antaa nämä eväät Jeesukselle!”

Raamatun kertomuksessa Jeesus kiitti ruuasta ja pyysi ystäviään jakamaan leipää ja kalaa kaikille.

Raamatussa kerrotaan, miten pojan eväät riittävät aina vaan. Kristityt pitävät tätä Jeesuksen tekemänä ihmeenä. Leipää ja kalaa riitti ihan kaikille.

Jokainen sai syödäkseen. Pian ihmiset eivät enää hieroneet nälkäisiä vatsojaan vaan taputtelivat niitä kylläisinä.

Pieni poika palasi päivän päätteeksi iloisena kotiinsa kertomaan ihmeellisestä päivästä äidilleen.

Tällainen oli kristittyjen kirjasta Raamatusta kertomus pienen pojan ihmeellisistä eväistä.

Pohdintaa lasten kanssa:

Oletteko joskus käyneet eväsretkellä? Mitä eväät tarkoittaa?

Onko joku joskus unohtanut eväät?

Miltä se on tuntunut, jos unohti ne kotiin ja mitä sitten tapahtui?

Oletko joskus antanut omia eväitä toisille, ja miltä se on tuntunut, kun sai antaa toiselle?

Tai onko joku jakanut omista eväistään sulle?

Oletko joskus lainannut kaverille omaa leluasi tai antanut osan herkuistasi toiselle?

Miltä sinusta tuntui lainata tavaraa toiselle?

Kun me jaamme eväitä tai omia herkkujamme, leluja, autetaan toisia ja saadaan toinen iloiseksi niin lopulta siitä tulee myös itselle tosi hyvä mieli.

ONGINTALEIKKI

Ongintaleikissä lapset saavat onkia leikkikaloja vuorotellen. Kalat kerätään yhteiseen koriin.

Pohdintaa lasten kanssa

Mitä silloin voi sanoa, kun saat ongen, entä kun annat ongen seuraavalle?

LAULULEIKKI:

Leikitään auttamiseen liittyvä laululeikki.

SANAT: “Kenelle, kenelle, ojennan käteni, ketä saan, ketä saan auttaa päivittäin?

Sinulle, sinulle, ojennan käteni, sua saan, sua saan auttaa päivittäin.”